

1986. április 26: Csernobil

Az idén már 21 éves évfordulója van a nukleáris energia „békés célú” alkalmazása során bekövetkezett eddigi legnagyobb balesetnek, ami egycsapásra szertefoszlatta az atomerőművek biztonságáról, olcsóságáról és környezet-kímélő voltáról sokak által táplált hiedelmeket. Az esemény sokkolta az európai közvéleményt, Nyugat-Európa legtöbb országában környezetvédők és politikusok kampányokba kezdtek az atomenergia használatának betiltásáért, illetve korlátozásáért. Ezek számos országban (pl. Ausztriában, Dániában) sikeresek voltak, a döntéshozók engedtek a közvélemény nyomásának.

A baleset óta sok különböző elemzés, tanulmány jelent meg. Az atomlobby a baleset következményeinek elviselhetőségét bizonygatta, arra hivatkozva, hogy egyéb energiaforrások alkalmazásának nagyobb a rizikója, összesítve nagyobb környezeti károkat okoznak. Szerintük szükség van az atomerőművekben megtermelt energiára. Az üvegházhatásra hivatkozva javasolják az atomenergiát, azt tisztának beállítva. Ezzel szemben állnak a másik oldal által kiemelt tények: több százezer négyzetkilométernyi területet ért sugárszennyezés, sokezer ember halálához járult hozzá az esemény, az érintett területeken a pajzsmirigyrák gyakorisága 200-szorosra emelkedett. Nemcsak a fosszilis energiahordozók, hanem a nukleáris energia sem tekinthető tisztának. A biztonság növelése, a nukleáris hulladékok problémája megoldása akkora költségeket igényel, ami cáfolja az olcsóság mítoszát.

A kiút érdekében az EU állásfoglalásainak megfelelően Magyarországon is az energiahatékonyság javítására és energiatakarékosságra kell törekedni és növelni kell a megújuló energiák alkalmazásának arányát. A zöld szervezetek elutasítják a működő létesítmények élettartamának növelését és új atomerőművek létesítését a javasolt megoldás helyett.